

Urme în noroi

M Horlaci

Urme în noroi

E-atât de multă ură și vrajbă între noi,
Ar trebui să cerem iubirea înapoi,
Dar cine să ne-asculte, pământu-i blestemat,
Tu, viperă a morții, din nou ai câștigat.

Ai otrăvit gândirea si iarăși suntem goi,
Ar trebui să cerem iubirea înapoi.
S-a stins în mare grabă speranța din priviri,
Și bâjbâim în beznă, sătui de amăgiri.

Ne naștem fără viață, murim fără război,
Ar trebui să cerem iubirea înapoi.
Mă simt pierdut. În juru-mi, hienele pândesc,
Din trupurile noastre cu poftă se hrănesc.

De m-ar lua pe mine ca jertfă pentru voi,
As cere încă-odată iubirea înapoi.
Din trupul meu să rupă bucăți de trandafir,
Și sângele să curgă (al Magdalenei Mir).

Dar mă trezesc din râvnă, eu nu sunt un Hristos,
Sunt doar o umbră mică, pământ neputincios.
Suntem nimic cu toții, doar urme în noroi,
E timpul ca să cerem iubirea pentru noi.

M Horlaci. 11/03/17.